

De historie van Prénatal "Moeder en Kind" N.V.

1750 Sinds het midden van de achttiende eeuw leeft in de provincie Groningen een familie Meijer; dan al een geslacht van kooplieden en manufacturiers.

1935 In Uithuizen staat de manufacturenzaak van Piet en Trijntje Meijer, ouders van drie kinderen:

Trijntje Aaltina (Trees) geboren op 12 april 1918

Hendrik Jan geboren op 5 maart 1920

Remko geboren op 2 december 1921

Deze kinderen werden de oprichters van Prénatal Nederland.

Verwijderd: ..

Verwijderd: .

Verwijderd: .

Verwijderd: .

Verwijderd:

Pieter H.Meijer en zijn vrouw Trijntje Dekker, Oosterstationsstraat, kochten het grote pand Kaakstraat 3 en dreven hierin een manufakturenwinkel onder de naam "Magazijn Rival" ("Een wandeling door Uithuizen", blz. 38). De Kaakstraat heette vroeger Kruisstraat. In 1935 geraakte Meijer in financiële moeilijkheden en hij vertrok hals over kop met zijn gezin naar Groningen (not. 3.5.1935). Roelf Bronda verkreeg het pand en zette de manufakturenwinkel voort. Na diens dood verkochten de erven R.Bronda het pand op 19.7.1974 voor f. 40.500,- plus f. 4.500,- voor overname van diverse goederen aan de diaconie van de Gereformeerde Kerk te Uithuizen (not. 14.3.1974).

Invoegen: foto manufacturenzaak Uithuizen

Trees

Henk

Remko, 1965

1955 Trijntje Alita (Trees), 35 jaar en inmiddels getrouwd met Bertus Oldewarris, leest in de Libelle een verhaal over het Franse winkelbedrijf Prénatal, waar ze alles verkopen voor moeder en kind, van de eerste wijde rok voor de a.s. moeder tot en met de complete uitzet, meubilair en kleding voor de baby. Het Franse concept was destijds uniek in de wereld. Niet duidelijk is of de formule toen al was geëxporteerd naar andere landen. Ze is onmiddellijk geïnteresseerd en sleept vervolgens haar broers mee in haar enthousiasme. De twee broers, Henk Jan (35), we noemen hem vanaf hier Henk, en Remko (33) togen gezamenlijk met de nachttrein naar Parijs, sliepen wat in het bagagerek(!) en sleepten binnen wat ze wilden: de licentie om in Nederland de naam Prénatal te mogen voeren. Het kostte ze 1 of 2% fee over de totale omzet.

Henk Meijer maakte daarvan dit authentieke verslag:

Verwijderd: complete

Verwijderd: Remco

Verwijderd: licentie

Verwijderd:

Het ontstaan van Prenatal Nederland en een kleine geschiedenis.

Ik zie ons nog staan, in onze winkel aan de Jozef Israël straat in een buitenwijk van Groningen, mijn zusster, mijn broer en ik.

Mijn broer en ik konden een winkel huren, in de binnenstad van Groningen, maar wat moest je daar verkopen? Manufacturen, wat we tot nu toe deden?

Mijn vader en ik gingen de boer op en mijn broer deed de administratie en paste op de winkel. We verkochten naar verbodding veel dames en heren stoffen.

Mijn vader ging op zijn fiets en ik met de auto, echte afstammelingen van de hannekemaaiers

Manufacturen verkopen had geen zin, er waren teveel winkels die dat in de binnenstad verkochten, maar wat dan?

Samenvoegen, samenstellen, is heel belangrijk bij een idee.

Mijn zus had een artikel gelezen in de Libelle, over Prenatal in Frankrijk die alles verkocht voor de a.s.moeder en de baby.

We waren er uit dat moesten we verkopen, het heel Nederland bestond zo een zaak noch niet. Het was voorjaar 1955.

We hadden nog een probleem, kapitaal om de zaak te starten.

Ik ging de boer op, vroeg aan mijn klanten, f. 2000, daarvoor kregen ze 5% rente en 10% korting op alle artikelen die ze van ons kochten, zo kreeg ik er 30 bijeen, dus f.60.000.

De bank toen nog de N.M.B. vond dat zo een leuk idee, dat ze ons er ook f.60.000. bij leenden. Mijn broer had een eigen kapitaal van ongeveer f.10.000. woonde bij mijn ouders aan de Jozef Israëlstraat (was ongetrouwd) ik was getrouwd, we hadden 3 kinderen en een eigen kapitaal van ongeveer f.6.000. Ook dat probleem was opgelost.

Om ons te oriënteren op de goederen voor de a.s. moeder en de baby werden we lid van een inkoopcombinatie "Nederland" daar kon je alles kopen, wat je voor de a.s. moeder en de baby nodig had, de kleding en de lingeerie voor de a.s.moeder, de uitzet, de kleertjes, de meubeltjes en de rijperatuur voor de baby.

Wij huurden de zaak, het lag aan de Stoeldraaierstraat, een zijstraat van de Vismarkt.

De volgende stap, op naar de Kamer van Koophandel, daar lieten we ons inschrijven onder de naam T. E. M. K. A. (textiel en moeder en kind artikelen) een vennootschap onder firma.

De zaak had een grootte van ruim 200 vierkante meter, voor ongeveer 40, trap af 100 en trap op 60. Voor verkochten we dames stoffen en patronen voor de a.s.moeder kleding beneden, de confectie, voor de a.s.m, de baby uitzetten, de kleertjes en de meubelen. boven de kinder en wandelwagens een klein kantoorje en magazijntje.

Principe wat je het eerst verkocht, moest je achterin brengen dus de confectie, dan keek je onwillekeurig naar de baby artikelen.

Op de inkoopbeurs van "Nederland", hoorden we, dat er een dames confectie beurs was in Keulen, we gingen naar Keulen en daar vonden we een zeer goede leverancier uit Zwitserland. Hij zei tegen ons, dat we eens moesten gaan kijken in de binnenstad van Keulen, daar was een winkel " Mutter und Kind ", we zagen in de etalage kleding van Prenatal Frankrijk hangen. We besloten naar Frankrijk te gaan, via de Kamer van Koophandel in Groningen. kregen we contact met de Nederlandse K.v.K. in Parijs we vertelden, dat we slecht waren, in de franse taal, dat was niet erg, zij zouden wel zorgen, voor een vertaalster, wanneer we kwamen, nou de volgende dag, we zouden met de nachttrein komen. De secretaresse van de K.v. K. in Parijs, maakte een afspraak om 11.30 op het hoofdkantoor van Prenatal in de R.St.Denis een winkelstraat van Parijs, daar zou zij dan zijn. Wij vertrokken s'avonds om 10 uur, gingen slapen in het bagagenet en kwamen de volgende morgen om 10 uur aan op de Gare du Nord IN PARIJS.

pag 1

We namen een taxi naar het hoofd kantoor van Prenatal, we waren iets te vroeg, dus maakten een ommetje, bekeken een winkel van Prenatal en om 11.30 waren we op het kantoor en daar stond de secretaresse van de K.v.k. op ons te wachten, we stelden ons, aan elkaar voor, toen werden we gebracht naar de directiekamer en daar verwelkomt door de heren, Mazard president directeur en de financiële directeur Howsee we kregen een kop koffie en na wat gepraat, werd ons de vraag gesteld.

Wat wij wilden?

De naam Prenatal op onze winkel in Groningen .
a.s. moeder kleding die zij zelf fabriceerden en eventuele andere artikelen, en of de namen van de leveranciers, en de gids van Prenatal de heer Mazard , liet ons de magazijnen zien en hun confectie atelier om 1 uur gingen we weg met de afspraak, dat we zo snel mogelijk van hen zouden horen.

Wij gingen lunchen met ons drieën , zij vroeg ons of we al eens eerder in Parijs waren geweest, nee noch nooit, of we het leuk zouden vinden een stukje van Parijs te bekijken nou en of, dan wilde ze even haar vriendin bellen, Jo Boer een Hollandse schrijfster, dan konden we met ons vieren op stap, na een half uurtje was zij er, We stelden ons, aan elkaar voor en na een kop koffie, gingen we.
Eerst naar de Notre Dame, toen naar Montmatre met zijn Sacre Coeur schilderachtige straten, vol bewondering loeken we rond, de dames genoten van onze verwondering, wat een stad, toen op naar de Champs Elysees, met zijn Arc de Triomphe.
Het werd zo langzamerhand tijd om te gaan cten de dames wisten een restaurantje waar we heerlijk konden dineren, daar gingen we dus heen niet zo ver van Gare du Nord, het eten was er voortreffelijk en na nog een kop koffie stapten we op, we namen hartelijk afscheid van de dames en bedankten hen voor alles wat ze voor ons gedaan hadden en natuurlijk tot ziens. Mijn broer en ik gingen naar het station, waar de trein al voor ons klaar stond, de volgende dag waren wij weer in Groningen.

Er volgt een drukke periode met het inrichten van het nieuw gehuurde pand aan de Stoeldraaiersstraat 52 en er kwam al snel een tweede, derde en vierde vestiging bij. En er werd rond 1957/8 al een catalogus uitgegeven met op de omslag de slogan: "Bij u draait alles om de baby, bij ons ook"

De rol van Trees Oldewarris-Meijer, staat me niet helder voor ogen. Ik vermoed dat zij zich al vrij snel bezighield met de productie van positiekleding. Zeker is dat ook "Zus" Oldewarris zich verreweg het grootste deel van haar leven ten dienste van Prénatal heeft gesteld. Ze leidde met haar man vele jaren de vestiging in Haarlem aan de Barteljorisstraat 12 en is zelfs op het hoofdkantoor nog actief geweest als inkoopster kleuterkleding.

De twee broers gingen dat bedrijf leiden, beiden met gelijkwaardige zeggenschap, vaak oneens over veel onderwerpen, maar per saldo kwamen ze er altijd samen weer uit.

Remko verantwoordelijk voor de centen, moest de soms veel te ambitieuze ideeën van z'n broer Henk Jan scheiden van de betere en meer haalbare ideeën, die vervolgens stimuleren en vooral ook zien te financieren. Nam dat administratieve en boekhoudkundige deel op zich, niet omdat het hem ontbrak aan commercieel inzicht, integendeel, maar omdat z'n broer voor dat deel van de bedrijfsvoering ten enen male ongeschikt was.

Zo was de rolverdeling. En het werkte tientallen jaren subliem.

De N.M.B. liep met de wil tot geldverschaffing toch nog ver achter bij de ambities van de beide broers. Verder broodnodig kapitaal werd dus binnengesleept onder meer bij vader Albrecht, die een flinke financiële injectie vergezeld liet gaan van de wens dat zijn zoon en jurist Mr.W.G.Albrecht plaats zou nemen in de directie. Onduidelijk is welke relatie er bestond tussen de familie Albrecht en Meijer.

Mr.W.G. kreeg als afdeling de inkoop van positiekleding en leiding over het atelier "Future Maman" (toen al aparte N.V.), waar vrijwel alle positiekleding in eigen beheer werd geproduceerd. Ingekocht werd de meer exclusieve kleding met name uit Zweden en Zwitserland. En van Prénatal Frankrijk natuurlijk. Vrijwel wekelijks vonden ernstige aanvaringen plaats tussen de beide commerciële mensen. (Frequenter was niet mogelijk omdat Henk Meijer in Arnhem boven de winkel woonde en in 't algemeen maar één dag per week in Amsterdam was) Ik mocht het in mijn kantoor, dat naast dat van Albrecht lag, allemaal aanhoren. Vaak liep ik gegeneerd weg, maakte een praatje met Remko of met collega's als Nel Beek of Rob Plesman tot de rust enigszins was teruggekeerd. De samenwerking hield niet langer stand dan een paar jaar, hooguit vijf denk ik.

Frankrijk nam aandelen in Prénatal "Moeder en Kind" N.V. en zoon Albrecht kon zo worden uitgekocht. Op dat moment nog bezat Frankrijk minder dan de helft van het pakket.

- 1960 In dit jaar zijn er inmiddels al 5 vestigingen geopend en op de achterzijde van de Prénatalgids vinden we tekeningen van de stadscentra met de aangegeven route naar de winkels. We hebben dan naast Groningen de vestigingen Enschede aan de Markt 6-7, Arnhem aan het Ir. J.P.van Muylwijkplein 33 (twee panden naast elkaar, gescheiden door een portiek en Amsterdam P.C.Hoofstraat (!) 42-44, eveneens twee naast elkaar liggende panden en in Den Haag aan het Buitenhof 47. (Een z.g. gesloten huis). In Groningen zwaait dan Juffrouw Van der Laan (Mevr. Lameijer) de scepter, in Enschede een al wat ouder echtpaar: dhr en mevr. Van Harten, in Arnhem Juffrouw Visser (Mevr. Weimar), Juffrouw Korver in de P.C.Hooftpanden in Amsterdam en in Den Haag Mevrouw Van de Geld.
- In augustus 1960 trad ik in dienst en binnen een week reden we met het bijna voltallige personeel in een paar auto's naar Rotterdam, waar aan de Keerweer onze zesde vestiging werd geopend.
- Het briefhoofd uit die tijd:

NEDERLANDS SPECIAALZAAK **PRÉNATAL** *Moeder en Kind* N.V.

Amsterdam: P. C. HOOFDSTRAAT 43-44 - TEL. 020-799349
 Arnhem: Ir. J. P. VAN HULSTWEGSTR. 23 - TEL. 02308-32113
 Enschede: HARBICHT 6-7 - TEL. 05405-10933
 's-Gravenhage: BUITENHOF 47 - TEL. 070-417747
 Groningen: STOELDRABESTRAAT 12 - TEL. 05900-23767

ALLES VOOR DE AANSTAANDE MOEDER-ALLES VOOR DE BABY

Hoofdkantoor en Centraal magazijn: OUDE BRUGSTEEG 18 - TEL. 020-35402 - POSTBUS 872 - AMSTERDAM - C
 BANK: NED. HIDDENSTANDSBANK, AMSTERDAM - POSTGIRO 836701 L.N.V. „MOEDER EN KIND“ AMSTERDAM

Onze ref.: M/S Type: Uur ref.: AMSTERDAM, 6 augustus 1960

Er is rond 1959/1960 ook een hoofdkantoor en een centraal magazijn in gebruik aan de Amsterdamse Oudebrugsteeg 18.
 Het pand is feitelijk een oud pakhuis met toegang via een grote houten steiger.
 Parkeren mocht uitsluitend direct langs de waterkant, er moest ruim baan blijven voor de politieauto's van het bureau Warmoestraat, met een achteringang aan dezelfde steiger.

Het vrijwel voltallige kantoorpersoneel hangt uit de deuren.

Een bijzonder practisch pand: Goederen werden opgeslagen tot op de zolder. Met touw en blok werden de binnengekomen goederen naar boven gehesen en langs dezelfde weg weer naar benede als de vestigingen bevoorrad moesten worden. Hijsen kon op twee manieren: vanaf de steiger en bij slecht weer ook binnen via het trappenhuis.

Verwijderd: praktisch

Anekdoten

Wat Jaap (zoon van Remko), te binnen schiet is dat hij als jongen van 7 jaar, dus rondom 1964/65, zijn vader een keer op de TV zag. De reden waarom snapte hij toen uiteraard niet, maar dat je je eigen vader op de TV zag was toch wel iets in die tijd. Later heeft hij het zijn vader nog eens gevraagd die hem vertelde dat hij toen geïnterviewd werd over de werking van een franchise onderneming. Er was namelijk door de Universiteit van Amsterdam bij Prénatal (als franchisegever) onderzoek gedaan of een filiaalhouder c.q. franchisenemer nu wel of niet een zelfstandig ondernemer (of in loondienst) was. Dat toont dus ten aanzien van de franchiseformule het pionieren van het bedrijf Prénatal aan. Het zal hem niet verwonderen dat in Hilversum nog ergens e.e.a. bewaard is gebleven.

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Platte tekst inspringen

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Iets later, meent hij zich te herinneren ergens rondom 1968 (we woonden namelijk net in de Reamurstraat in Badhoevedorp), kwam de president directeur van Prénatal (in ieder geval een hoge pief) uit Frankrijk een keer op bezoek (om een x-jarig bestaan van Prénatal te vieren of iets anders..). Het verhaal ging dat hij een multimiljonair was. Mijn vader had voor deze gelegenheid een oude Rolls Royce silvershadow gehuurd om de man van Schiphol (vlak bij waar wij woonden) op te halen. Hij logeerde ook bij ons zodat we hem een hand konden geven. Veel vriendjes kwamen naar deze reuze auto kijken. Dat maakte een onuitwisbare indruk op hen en mij. Mijn beeld van miljonairs in die tijd was dat van Dagobert Duck die in zijn geld zwom. Ook was mij gezegd dat als ik hem een hand gaf dat er een briefje van f 25.-- in zou zitten. Die 'gouden handdruk' viel dus wel tegen toen ik met lege handen bleef staan na hem gegroet te hebben. Het beeld van miljonairs moest ik dus door deze ervaring rijker (en illusie armer) bijstellen

Met opmaak: Lettertype: Arial

Met opmaak: Lettertype: Arial

Verwijderd: .

De historie van Prénatal zou niet vastgelegd zijn zonder de medewerking van hierna_genoemde "kinderen Meijer", oud-personeelsleden en oud-franchisenemers.

Veel dank aan allen!

Lathen, Duitsland, 2008

John H.Scheffel,

Prénatal Inkoopleiding, 1960-1998.

De kinderen van Trees Oldewarrs-Meijer

1,2 en 3

De kinderen van Hendrik Jan Meijer

1,2,3,4 en 5

De kinderen van Remko Meijer

Irene Costera, Jaap, Marjolijn en Karin

En de volgende oud-personeelsleden en oud-franchisenemers (in alfabetische volgorde)

Plesman Rob 1960-1963

Verwijderd: ,

Verwijderd: en 4